

PUBLIKATION

Redovisning vid tvistfinansiering

kapatens

IBDO

MAJ 2023

INNEHÅLL

- 1.** Allmänt om tvistfinansiering
- 2.1.** Redovisning vid rättsprocess
- 2.2.** Rättsprocessen utan tvistfinansiering
- 2.3.** Rättsprocessen med tvistfinansiering
- 3.** Slutsatser om redovisning vid tvistfinansiering

1. Allmänt om tvistfinansiering

Att väcka talan i domstol eller inför skiljenämnd är kostsamt och alltid förenat med risk – inte minst risken att förlora målet och att behöva ersätta motparten för dess rättegångskostnader. Den som överväger att inleda en rättsprocess måste därför bedöma vilka medel som finns tillgängliga för att driva tvisten (det vill säga kostnader för advokater och andra experter, liksom eventuell ersättning till skiljenämnd och skiljedomsinstitut) och om det med hänsyn till kostnaderna och risken för förlust kan anses försvarligt att vidta rättsliga åtgärder. I bedömningen måste företaget ta i beaktande inte endast sina egna processkostnader, utan även vilka kostnader den kan behöva ersätta motparten för vid förlust.

Sedan en tid tillbaka har företag som specialiserat sig på tredjepartsfinansiering av tvister, s.k. tvistfinansiering (eng. "third party funding" eller "litigation finance"), etablerat sig i Sverige. Tvistfinansiering är i huvudsak ett arrangemang där en tredje part betalar advokatarvoden och andra kostnader i en rättsprocess mot rätt till ersättning från den finansierade parten som utgår endast vid gynnsamt utfall (det vill säga vid gillande dom eller förlikning). Ersättningen till tvistfinansiären utgör en del av det belopp som den finansierade parten erhåller från motparten. Ofta ingår det som en del av tvistfinansieringsavtalet att tvistfinansiären åtar sig att hålla den finansierade parten skadeslös om den förlorar målet och ådöms att betala motpartens rättegångskostnader. Om målet förloras utgår ingen ersättning till tvistfinansiären för det kapital som den tillhandahållit; dess rätt till ersättning är alltså helt villkorad av att den finansierade parten når ett gynnsamt utfall.

En tvistfinansiärs investering är mycket riskfylld och därför är ersättningsnivån vid framgång betydligt högre än vad som gäller vid sedvanligt lån. Från det finansierade företagets sida är fördelarna främst att företaget helt kan frångå sig de kostnader och den risk som annars är förknippad med rättsprocesser, samtidigt som företaget

behåller lejonparten av tvisteföremålets värde om målet når framgång. Mot den bakgrunden accepterar den finansierade parten i regel att lämna ifrån sig en relativt sett hög andel av eventuellt positivt utfall (inte sällan omkring 20–30 procent eller mer).

Ett finansieringsavtal kan struktureras på flera olika sätt, och ibland skiljer man mellan s.k. aktiv och passiv tvistfinansiering. Vid aktiv tvistfinansiering förvärvar finansiären exempelvis en tvistig fordran från ett företag för att sedan i eget namn driva tvisten gentemot svaranden. Denna framställning behandlar enbart passiv tvistfinansiering, varvid det inte sker någon överlåtelse av tvisteföremålet – det vill säga den ursprungliga innehavaren av kravet är den som också framställer anspråk. Finansiärens roll är då i stort sett endast att bistå med finansieringen av processkostnaderna.

Tvistfinansieringsavtalet är säreget till sin natur; finansiären bistår med kapital till ett företag för att täcka dess processkostnad och får i utbyte en villkorad rätt till ersättning beroende på utfallet i tvisten. Avtalet kan bära drag från olika typer av kontraktsformer, t.ex. köp eller lån, utan att kunna inordnas i någon särskild av dessa kategorier. Individuella tvistfinansieringsavtal kan variera i sin utformning, vilket innebär att det redovisningsmässigt kan bli aktuellt att behandla avtalsförhållandet och dess konsekvenser olika beroende på hur det specifika avtalet utformats.

I internationell litteratur framhålls ofta att företag genom tvistfinansiering kan uppnå redovisningsmässiga fördelar såsom att kostnaderna för tvisten kan föras "off balance sheet", det vill säga att en tvist kan drivas utan att ha negativ inverkan på företagets räkenskaper. I det följande redogörs översiktligt för hur tvistfinansiering kan eller bör uppfattas i en svensk redovisningskontext och hur tvistfinansiering påverkar ett finansierat företags balans- och resultaträkning.

INLEDNING

2.1. Redovisning vid rättsprocess

Bokföringsnämnden (BFN) är det organ i Sverige som ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed. BFN har bland annat utformat huvudreglementet inom svensk redovisning, det vill säga BFNAR 2012:1 Årsredovisning och koncernredovisning (K3). Grundläggande för K3 är att det är ett principbaserat regelverk, vilket lämnar visst utrymme för tolkningar och bedömningar. Vid sidan om K3 finns BFNAR 2016:10 Årsredovisning i mindre företag (K2), vilket mindre företag kan välja i stället för att tillämpa K3. K2 är mer regelstyrt, vilket innebär att vägledningen i många fall blir tydligare eftersom K2 innehåller konkreta regler för hur bland annat rättsprocesser ska redovisas.

Målsättningen med denna redogörelse är att ge läsaren förståelse för hur redovisning vid rättsprocesser sker utan respektive med tvistfinansiering. Då K2 ger mer konkret vägledning om hur krav och kostnader vid en tvist ska redovisas utgår vi huvudsakligen från redovisning enligt K2, men berör även redovisning enligt K3 (varvid redovisningen i praktiken dock blir mer beroende av bedömningen i det enskilda fallet).

Utgångspunkten när K3 utformades var i huvudsak International Financial Reporting Standards for Small and Medium Sized Entities (IFRS for SMEs). K3 har sedan påverkats av bland annat praxis och de särskilda beskattningsförhållandena i Sverige, vilket innebär att det finns vissa skillnader mellan redovisning enligt K3 och IFRS.

Följande redogörelse för hur redovisning sker vid rättsprocess behandlar frågor som rör dels rättegångskostnaderna, dels själva tvisteföremålet som sådant. Avsnittet är uppdelat i två delar som förklarar hur redovisningen sker utan respektive med tvistfinansiering vid en rättsprocess där käranden har ett skadeståndskrav mot svaranden och utgår från kärandens perspektiv (det vill säga det företag som har ett krav som det genom processen vill driva in).

2.2. Rättsprocessen utan tvistfinansiering

2.2.1 Inledning

Traditionella former av extern finansiering vid rättsprocess, såsom rättshjälp från staten eller rättsskydd genom försäkring, är inte tillämpliga för företag (rättshjälp) eller tillräckligt omfattande när det gäller tvister av någon större karaktär (rättsskydd). I Sverige har företag därför historiskt sett självfinansierat de rättsprocesser i vilka de är involverade, det vill säga de bär själva båda sina egna kostnader och risken för att behöva ersätta motparten för dess kostnader vid förlust. Nedan behandlas översiktligt hur redovisning av kostnader och tvisteföremål då sker.

2.2.2 Redovisning av egna rättegångskostnader

När käranden anlitar en advokatbyrå för att föra sin talan belastas företaget med advokatkostnader. Dessa betalas i regel månadsvis och storleken på advokatbyråns fakturor varierar beroende på antalet debiterade timmar. En för käranden redovisningsbar skuld uppstår således när advokatbyrån upparbetar timmar i ärendet.

Advokatkostnaderna redovisas i företagets resultaträkning och medför en minskning av likvida medel i takt med att skulden till advokatbyrån regleras (1).

Större tvister löper ofta över många år. Under den perioden redovisas ersättning till ombud m.m. för att driva tvisten som kostnad i företagets resultaträkning. Ett företags rörelse påverkas således negativt under den period en tvist pågår, vilket särskilt kan ge effekt på företag som värderas utifrån kassaflöde. Om käranden till slut vinner målet och tilldöms ersättning för sina rättegångskostnader från den förlorande svaranden blir det en intäkt av engångskaraktär med krav på upplysning (om ersättningen är väsentlig).

2.2.3 Redovisning av eventuellt ansvar för motpartens rättegångskostnader vid förlust

Om talan ogillas får käranden som huvudregel utge ersättning till svaranden för dess rättegångskostnader. Att käranden står för rättegångskostnaderna innebär att käranden efter lagakraftvunnen dom ska redovisa en skuld till svaranden motsvarande det belopp domstolen förpliktigt käranden att utge. En kostnad uppgående till motsvarande belopp redovisas sedermera i kärandens resultaträkning om inte kostnaden redan redovisats genom avsättning (vilket dock är ovanligt) (2).

Om käranden överklagar en ogillande dom har käranden i redovisningshänseende svårt att göra gällande att det skulle vara sannolikt att överrätten skulle komma till annat slut än förstainstansen. Det innebär att käranden kan behöva göra en avsättning i balansräkningen för rättegångskostnader motsvarande det belopp käranden ska utge till svaranden för dess kostnader enligt den ännu ej lagakraftvunna domen, samt bedöma eventuellt behov av ytterligare avsättning för de kostnader som åsamkas svaranden vid prövning i överrätt. Vid ogillande dom redovisas som nämnts ovan en kostnad i resultaträkningen.

2.2.4 Redovisning av skadeståndskravet under processens gång

Eftersom värdet av ett skadeståndskrav beror av en eller flera osäkra framtida händelser som inte ligger inom företagets kontroll utgör det i regel en eventualtillgång. Endast om det anses så gott som säkert att käranden ska vinna framgång kan kravet redovisas som tillgång (vilket generellt innebär att invändningen mot betalnings-skyldighet från svarandens sida måste anses vara grundlös).

(1) Käranden kan vid framgång i processen få ersättning från svaranden för sina rättegångskostnader. Generellt är utsikterna att erhålla sådan ersättning svåra att bedöma och ligger utanför företagets kontroll. Det innebär att ersättning för rättegångskostnader anses vara en eventualtillgång (K3 21.15) om det kan anses "sannolikt" att sådan ersättning kommer att utgå. Först när det anses vara "så gott som säkert" (K3 21.10) att ersättning för rättegångskostnaderna utgår kan de redovisas som en tillgång. Oftast innebär det att redovisning av tillgång inte kan ske innan det finns en lagakraftvunnen dom.

(2) Avsättning redovisas enligt K3 21.4 om företaget har en befintlig legal eller informell förpliktelse som medför att det är sannolikt att det sker ett utflöde av resurser. Detta kan uppkomma innan förlust uppstår i domstol.

Bokföringsnämnden har beträffande redovisning för mindre företag enligt det förenklade regelverket K2 angivit att i fråga om skadestånd ska intäkt redovisas först om förlikning träffats eller när det finns en lagakraftvunnen dom, alternativt när det meddelats dom från överinstans med samma utfall som i underinstansen (3). Vid redovisning i större företag eller annars enligt K3, vars bestämmelser är principbaserade, finns visst utrymme för bedömning.

Generellt är det dock även i sådana sammanhang sällan möjligt att redovisa ett tvistigt krav annat än som en eventualtillgång i och med att utfallet handlar om osäkra framtida händelser som inte kan anses ligga inom företagets kontroll. För att ett krav ska få redovisas som en tillgång krävs att det är så gott som säkert att ett framtida inflöde av resurser kommer att ske (4). Av den anledningen är det endast i undantagsfall som ett skadeståndskrav kan redovisas som tillgång.

Om det bedöms som sannolikt (men inte "så gott som säkert") att ett skadeståndskrav leder till positivt utfall redovisas det för större företag som eventualtillgång i not till årsredovisningen, varvid beskrivning av karaktären på eventualtillgången ska anges i noten. Dessutom ska upplysning lämnas om företagets uppskattning av eventualtillgångens finansiella effekt på bolagets räkenskaper (5).

2.2.5 Redovisning av skadeståndskravet vid framgång

Vid tillämpning av det förenklade regelverket K2 redovisas ersättning i form av skadestånd som intäkt när förlikning har träffats med motparten eller när lagakraftvunnen dom meddelats. Vid den tidpunkten kan käranden bedöma att det är sannolikt att den ekonomiska fördelen ska tillfalla företaget samt göra en tillförlitlig värdering av det belopp som förväntas erhållas. Vid sådana förhållanden kan även företag som redovisar enligt huvudregelverket K3 redovisa en intäkt.

(3) K2 6.26.

(4) Som en tumregel nämns ibland att ett krav som har en sannolikhet om mer än 50 procent att medföra framtida inflöde av resurser kan redovisas som eventualtillgång i not, medan motsvarande sannolikhetsgrad för att kunna redovisa en tillgång bör ligga i vart fall över 90 procent.

(5) K3 21.18.

Om käranden når framgång i första instans, men domen överklagas av svaranden, behöver käranden bedöma sannolikheten att vinna framgång i andra instans samt huruvida värdet av kravet anses kunna bedömas på ett tillförlitligt sätt. Med anledning av de kriterier som gäller för att få redovisa en tillgång är det även efter en vinst i första instans inte säkert att företaget kan göra bedömningen att en tillgång kan redovisas. För företag som redovisar enligt K2 medför ett överklagande av en underinstansdom att utdömt skadestånd inte får redovisas som intäkt eftersom K2 tydligt anger att käranden måste nå framgång även i andra instans innan tillgång och intäkt kan redovisas.

2.2.6 Redovisning av skadeståndskravet vid förlust

Om en kärande som redovisar enligt K2 förlorar målet och väljer att inte överklaga får förlusten inte några effekter på redovisningen såvitt avser det ogillade skadeståndskravet (ansvaret för motpartens rättegångskostnader som normalt följer vid förlusten ska dock redovisas i enlighet med vad som angivits ovan). Om företaget istället redovisar enligt K3 så beror det sätt på vilket redovisningen ska ske vid förlust på de tidigare bedömningar som företaget gjort beträffande skadeståndskravet i sin redovisning. Oftast torde företaget ha redovisat skadeståndskravet som en eventualtillgång, vilket medför att det endast ska lämnas en upplysning om utfallet i årsredovisningen (utan påverkan på själva resultaträkningen). Har företaget tidigare bedömt sannolikheten för tvisten på sådant sätt att en tillgång redovisats innebär förlusten att den tidigare tillgången behöver kostnadsföras (det vill säga tas bort från balansräkningen), vilket medför effekt på resultaträkningen motsvarande redovisad tillgång.

Om företaget inte sedan tidigare redovisat skadeståndskraven som tillgång innebär förlusten inte någon förändring i redovisningen av kravet. Företag som redovisat skadeståndskravet som tillgång tidigare torde vid förlust i första instans få svårt att motivera att skadeståndskravet fortsatt ska kunna redovisas som tillgång.

2.3. Rättsprocessen med tvistfinansiering

2.3.1 Inledning

I följande del ska redovisning vid rättsprocess i stället behandlas med förutsättningen att käranden ingår ett finansieringsavtal med en tvistfinansiär. Ersättningen till finansiären utgörs av en multipel på det för processen avsatta kapitalet eller en procentandel av från svaranden erhållet belopp och är villkorad av att framgång nås i tvisten (det vill säga vid ogillande dom utgår överhuvudtaget ingen ersättning till tvistfinansiären för den finansiering den tillhandahållit och den får heller inte sitt kapitalbelopp åter).

2.3.2 Redovisning av rättegångskostnaderna vid tvistfinansiering

När käranden ingått ett tvistfinansieringsavtal innebär det att de förpliktelser som uppstår visavi advokatbyrån i form av processkostnader ersätts av tredje part (tvistfinansiären). Skyldigheten för tredje part att erlagga betalning i den finansierade partens ställe får i resultaträkningen kvittas mot kostnaden (6), vilket innebär att redovisade processkostnader i resultaträkningen netto redovisas mot det belopp som ersätts av tvistfinansiären (tredje part). Om ersättningen enligt avtalet med tvistfinansiären motsvarar hela processkostnaden uppstår således inte någon synlig kostnad för företaget i resultaträkningen. Om vi som exempel antar att kostnaden för att driva tvisten under en månad uppgår till 100 000 kr i form av advokatarvoden redovisas det som en kostnad när fakturan erhålls, men samtidigt redovisas en fordran om 100 000 kr på tredje part (tvistfinansiären). I resultaträkningen får ersättningen från tvistfinansiären kvittas mot den kostnad som utgörs av skulden till advokatbyrån, vilket således innebär att redovisad kostnad uppgår till 100 000 kr minus 100 000 kr, det vill säga 0 kr.

Till skillnad från annan möjlig finansiering (t.ex. traditionella lån) innebär tvistfinansiering att kärandeföretagets balans- eller resultaträkning inte belastas med några utgifter för processföringen (varken

med någon minskning av likvida medel på tillgångssidan i balansräkningen, eller med kostnader som belastar resultaträkningen), eftersom tvistfinansiären i regel bär samtliga kostnader för advokater, experter och ev. kostnad för skiljedomare m.m. Ett undantag gäller påverkan på balansräkningen under den period (oftast kort) när faktura har erhållits för kostnader till följd av processen fram till dess att tvistfinansiären reglerar skulden. Under den perioden redovisas en skuld respektive en tillgång (fordran mot tvistfinansiären) på motsvarande belopp.

Trots att tredje part (tvistfinansiären) har betalat processkostnaderna har käranden på sedvanligt sätt rätt till ersättning för processkostnaderna vid framgång i tvisten (det vill säga en finansierad part anses ha haft kostnader som är ersättningsgilla även om kostnaderna faktiskt betalats och burits av en tredje part).

Tvistfinansiering innebär således att företagets verksamhet ur redovisningsmässig synvinkel inte påverkas av kostnader för en pågående tvist (i den omfattning kostnaderna ersätts av tvistfinansiären). Det gör det lättare för en extern bedömare att bilda sig en uppfattning om företagets värde.

2.3.3 Redovisning av eventuellt ansvar för motpartens rättegångskostnader vid förlust

Om avtalet med tvistfinansiären utformats så att finansiären åtar sig att erlagga betalning för svarandens (motpartens) rättegångskostnader vid förlust kommer käranden inte att drabbas av några kostnader i det avseendet. Tvistfinansiärens åtagande att infria kärandens förpliktelse gentemot svaranden redovisas som en tillgång för kärandeföretaget. Tillgången får dock i regel inte kvittas mot en avsättning/skuld i balansräkningen förrän tvistfinansiären har fullgjort sitt åtagande genom att reglera kärandens skuld till svaranden. När sådan betalning har skett från tvistfinansiären till svaranden behöver käranden inte längre redovisa någon avsättning/skuld.

Om käranden förlorar tvisten i första instans och överklagar domen kan balansräkningen påverkas om företaget vid tillämpning av reglerna för avsättningar gör bedömningen att en avsättning för processkostnader behöver redovisas. Om så sker redovisas dock motsvarande fordran på tvistfinansiären (som har ett åtagande att reglera skulden om inte överklagandet leder till ett annat utfall) som tillgång. Som framgår ovan får en tillgång motsvarande fordran på tvistfinansiären i balansräkningen inte kvittas mot avsättning för bedömd processkostnad.

2.3.4 Redovisning av skadeståndskravet och ersättningen till finansiären under processens gång

2.3.4.1 Redovisning av skadeståndskravet under processens gång

På motsvarande sätt som vid en tvist utan tvistfinansiering ska den tvistiga fordran som huvudregel inte redovisas som en tillgång i balansräkningen och käranden kan inte heller redovisa en intäkt för fordran under perioden. Tvistfinansiering påverkar alltså inte redovisningen av skadeståndskravet under processens gång.

2.3.4.2 Redovisning av den villkorade ersättningen till finansiären under processens gång

I samband med att finansieringsavtalet ingås redovisar kärandeföretaget en eventalförpliktelse (det vill säga en not i årsredovisningen som varken belastar balansräkningen eller resultaträkningen), varigenom det framgår att finansiären, om käranden når framgång i tvisten, är berättigad till ett vederlag i form av den avtalade ersättningen (7). Det blir *inte* aktuellt att redovisa vare sig en skuld eller en avsättning i balansräkningen i detta fall eftersom vederlaget till finansiären är villkorat av en eller flera framtida händelser över vilka käranden själv inte har full kontroll.

2.3.5 Redovisning av skadeståndskravet och ersättningen till finansiären vid framgång

Om käranden når framgång i tvisten ska käranden som anförts ovan ta upp fordran motsvarande det utdömda beloppet som en tillgång i balansräkningen. Vid tvistfinansiering ska käranden även vid en fördelaktig lagakraftvunnen dom redovisa en skuld till finansiären till dess att finansiärens ersättning reglerats (vilket, när detta sker, innebär att likvida medel på tillgångssidan minskar med motsvarande summa).

Det är viktigt att notera att tvistfinansieringen som huvudregel inte medför någon nedskrivning av kärandens fordran mot svaranden efter en gynnsam dom (även om del av inflytande medel avseende sådan fordran ska användas för att betala tvistfinansiärens ersättning), eftersom transaktioner/redovisningsposter enligt god redovisningssed ska hållas isär och som huvudregel inte får beblandas med, eller inskränkas av, andra avtal gällande, eller intressen i, den aktuella redovisningsposten.

Om käranden når framgång i första instans, men domen överklagas av svaranden, gäller vad som anges ovan i avsnitt 2.2.5. Om tillgången kan värderas redovisas fordran som tillgång och det redovisas en avsättning för åtagandet att betala till finansiären vid slutlig framgång. Att avsättning och inte skuld redovisas beror på att både förfallotidpunkten och det slutliga beloppet sannolikt är så osäkert att åtagandet inte kan klassas som en skuld (8). Vid tillämpning av huvudregelverket K3 kan åtagandet emellertid redovisas som en skuld om företaget anser sig kunna bedöma tidpunkt och sannolikhet för betalning.

2.3.6 Redovisning av skadeståndskravet samt ersättningen till finansiären vid förlust

Vid förlust lämnas upplysning i årsredovisningen om utfallet av tidigare redovisad eventaltillgång. I samband med detta lämnas även upplysning om att också eventalförpliktelsen mot tvistfinansiären upphört i och med domen (eftersom finansiären vid förlust inte har rätt till någon ersättning).

(7) Kravet att redovisa en eventalförpliktelse följer av reglerna i K2 och K3 samt årsredovisningslagen 5 kap 15 § som anger att det ska lämnas upplysningar om summan av eventuella förpliktelser som inte tas upp i balansräkningen.

(8) Eftersom förfallotidpunkten fortfarande är osäker och då omfattningen av förpliktelsen mot finansiären ofta är villkorad av när i tiden betalning sker, bidrar även detta till en sådan osäkerhet gällande storleken på förpliktelsen att den inte heller på den grunden får redovisas som skuld.

3. Slutsatser om redovisning vid tvistfinansiering

Av vad som angivits i den här publikationen framgår att tvistfinansiering har viss inverkan på det processande företagets räkenskaper. De centrala skillnaderna avseende redovisningen i ett företag som processar med tvistfinansiering är att kostnaderna för processen inte tas upp eller syns i kärandeföretagets räkenskaper (vare sig i balans- eller resultaträkning), och att det i stället uppkommer en eventalförpliktelse gentemot finansiären som är villkorad av ett gynnsamt utfall i tvisten. Med tvistfinansiering slipper företaget även stå risken för motpartens rättegångskostnader (som annars belastar företagets räkenskaper vid förlust).

Att käranden som huvudregel inte kan ta upp ett skadeståndskrav som en tillgång i balansräkningen (vid redovisning enligt K3 förekommer det dock att kravet kan redovisas som eventaltillgång i not till årsredovisningen) innebär att en tvist i normalfallet under hela processens handläggningstid får negativa effekter på företagets räkenskaper. I regel kan en vinnande kärande redovisa ett av domstolen utdömt belopp såvitt avser den tidigare

tvistiga fordran, liksom rättegångskostnadsersättningen från den tappande svaranden, först när domen har vunnit laga kraft. Med tvistfinansiering där finansiären övertar kostnadsansvaret för processen får däremot inte de löpande processkostnaderna någon negativ påverkan på företagets räkenskaper.

Detta innebär att tvistfinansiering kan vara ett viktigt verktyg – dels för företag med svag likviditet som genom tvistfinansiering kan få "access to justice" och en möjlighet att driva även omfattande tvister som företaget annars inte skulle haft råd med, dels för företag med stark likviditet som önskar sänka sin risknivå och inte behöva binda och allokera kapital som istället kan användas till kärnverksamheten.

För företag som står inför en försäljning eller av annan anledning ska värderas på basis av sitt resultat innebär tvistfinansiering att resultatet rensas från kostnader kopplat till tvisten, vilket gör det enklare för en investerare att värdera rörelsen.

Oss kan du räkna med. I vått och torrt.

BDO är en affärspartner som finns med dig hela vägen. Både i din vardag och på din utvecklingsresa, för att minska risker, skapa möjligheter och realisera drömmar. Vi erbjuder bred och djup kunskap inom affärsrådgivning, revision, skatt och outsourcing av redovisning och lön. Vi kan hjälpa dig lokalt på något av våra tjugotal kontor runt om i Sverige, eller globalt via BDO:s världsomspännande nätverk – en av världens största revisions- och konsultorganisationer med över 111 000 medarbetare i fler än 160 länder.

Vi vill knyta kontakter för att skapa långvariga relationer. Personligt engagemang är lika viktigt för oss som kunskap och kvalitet. Vi tror att det är den insikten som har gett oss branschens nöjdaste kunder. 10 gånger om.

www.bdo.se

FÖR MER INFORMATION:

Mats Jakobsson

+46 (0) 8 120 117 49

mats.jakobsson@bdo.se

FRAMTAGEN I SAMARBETE MED:

kapatens

Kapatens är ett svenskt investmentbolag med fondstruktur som fokuserar på finansiering av tvister. Kapatens investerar i sammanhang där välrenommerade advokatbyråer och specialister utför juridiska och finansiella tjänster. Vi agerar inte själva som ombud, men bidrar med vår kunskap och erfarenhet. Vi var den första lokala aktören i Norden och har väletablerade samarbeten med internationella aktörer inom tvistfinansiering och spärning av tillgångar. Kapatens Partners AB har tillstånd för inkassoverksamhet enligt 2 § inkassolagen samt är registrerat för finansiell verksamhet av Finansinspektionen. Besök gärna vår hemsida

www.kapatens.com.

FÖR MER INFORMATION OM TVISTFINANSIERING:

Johan Skog

+46 70 452 95 21

js@kapatens.com